

מפעילות הארגון:

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו **עובדיה יוסף זלה"ה**.
• תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר
"הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית
יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיטות
וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות •
שיעורי תורה ונסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

*8759

www.moreshet-maran.com

מורן מואזר זצנזאל

לעילוי נשמת
שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

ניתן לתרום לפעילות הארגון בכ. אשראי ובעמדות "גדרים פלוס".

פרשת ניצבים

כח אלול ה'תשע"ח | גיליון מס' 238

אמרותיו

פנינים על הפרשה
ממרן רבינו הגדול זיע"א

"ובחרת בחיים למען תחיה" (ל, ט).

באחת מדרשותיו בחודש התשובה, נשא מרן רבינו הגדול וצוקללה"ה את דברות קדשו ואמר:
הנה בעשרת ימי תשובה ובימים נוראים אנו אומרים בתפלה "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים" וכו', ובברכת מודים אנו מבקשים ואומרים "וכתוב לחיים טובים", ובסוף ברכת שים שלום אנו מבקשים "ובספר חיים ברכה ושלום ובפרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך" וכו', וצריך להבין מדוע מוסיפים בהדרגה עוד בקשות?

והסביר על פי דברי המדרש (ויקרא רבה ה, ח): תני רבי שמעון, מה אומנים הם ישראל שהם יודעים לרצות את בוראן, אמר רבי יודן: כאותם כותיים שהם חכמים ושואלים מעט מעט ואח"כ מוסיפים, כותי אחד הלך לאיזה בית וביקש בצל, נתנה לו בעלת הבית בצל אחד. לאחר מכן אמר לה: וכי אפשר לאכול בצל בלא לחם? ונתנה לו גם לחם. לאחר מכן אמר לה: וכי אפשר לאכול בלא לשתות? ונתנה לו גם לשתות, ונמצא שאכל ושתה ושבע, כך עם ישראל, בתחילה מבקשים מאת ה' יתברך בקשה קטנה, ולבסוף מבקשים בקשה גדולה ונענים מן השמים.

וכן דוד המלך אמר לפני הקב"ה רבונו של עולם "שגיאות מי יבין?" אמר לו הקב"ה: מחול לך! אמר לו "גם מזדים חשון עבדך", אמר לו הקב"ה: "מחול לך", אמר לו "אל ימשלו בי אז איתם", שלא ידרשו בחטאתי חכמי הדורות, אמר לו הקב"ה, מחול לך, אמר לו: "ונקיתי מפשע רב", אמר לו הקב"ה "מחול לך" (סנהדרין קז).

ולפי הנ"ל מובנת בקשתינו בתפלה, שבתחלה אנחנו לא מעיזים לבקש הכל, אלא רק "זכרנו לחיים", ואח"כ "וכתוב לחיים טובים", ואח"כ "ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וכו'".

(משוש תבל-דברים, עמוד רסח).

שאלות שנשאל מרן הראשון לציון
רבינו יצחק יוסף שליט"א
והתשובות שהשיב

משלחן הראשון לציון

קריאת והדפסת עלוני שבת עם פרסומות

בס"ד, כ' טבת תשע"ד
ובמאמר מרדכי שם תמה על זה, שהרי דוקא בכתב המהלך תחת הצורה גזרו, ולא על הצורה עצמה. ועוד, דודאי לא הותר לקרוא בשטרי הדיוטות אף שהוא מתענג בקריאתן. ובפמ"ג שם כתב ליישב, דכוונת המג"א על הכתב המהלך תחת הצורה שמותר לקרות בו, אם הוא מתענג בראיית הצורה, וע"ז הכתב הוא מבין את מה שהוא רואה בצורה. ומתבאר מהכלל הוא שכל מה שאסור רק בשבת ולא בחול משום מושב ליציים וכיו"ב, בזה מותר אם הוא עונג לו. ונודע מ"ש בתרומת הדשן, שלמד מהא דבחורים המתענגים במרוצתם וכו' גם לענין איסור ודבר דבר, שאף שאסור להרבות בדברים בטלים בשבת, מכל מקום מותר לדבר מענייני שרים ומלכים ושמעות, למי שמתענג בכך. וכ"ה ברמ"א (ס"ו שו"ס א). ולפי זה מכאן לימוד זכות על המקילים לקרוא עיתון בשבת. אלא שמדברי המאמר מרדכי הנ"ל מתבאר שלא התירו משום עונג שבת גזירת שטרי הדיוטות. וכן כתב גם הגאון רבי זלמן בקונטרס אחרון, דדוקא באיסורים של מעשות דרכיך ודבר דבר, שנאמר משום דדומה למעשהו בחול, בזה הותר כשמתענג בכך, ומשום עונג שבת, אבל האיסור של ממצוא חפצך לא הותר משום עונג שבת, כשם שלא התירו מקח וממכר כשיש בזה עונג שבת. ועכ"פ כל זה חזי לצרף לענין הדפסת עלונים של דברי תורה, עם חסות, על פי האמור לעיל.

לכבוד האברך היקר והנעלה כבוד שם תפארתו, הרב ה"ה ר' א. פ. נ"י שלום וברכה!
במענה למכתבו הנני להשיב:
לכתחלה בודאי עדיף שלא לפרסם בעלונים של שבת שום דבר חול של פרסומת למסחר וכדומה. ואולם במקרה שכתבתם שיש בעלון שאתם מוציאים משום זיכוי הרבים לדעת הלכות, ומנהגים, ואלמלא החסויות מאנשי עסקים העלון לא יצא לאור, תדפיסו את החסויות בעמוד אחרון נפרד, ולא תערבו מודעות אלה עם דברי התורה, ותכתבו באופן בולט "אין לקרוא את החסויות בשבת אלא אחר השבת". ואם הפרסומת היא על ספרים לזיכוי הרבים, או על מכירת בשר חלק, להציל רבים מבשר שאינו חלק לדעת הבי"י, בזה בודאי יש מצוה לפרסם, ותבא עליכם ברכה.
ודברי תורה המתפרסמים בעיתונים התיים, אין כל איסור לקוראם בשבת, ובלבד שיקפיד שלא יעיין בענייני מקח וממכר שבעיתון. ובדברי תורה לא ישיך לאסור משום סחור סחור לכרמא לא תקרב, וכמו שכתב היעב"ץ לגבי קריאת עיתון שיש בו גם ידיעות משא ומתן. וע' בספר ילקוט יוסף שבת ב (עמ' רז, רח) בהערה (אות יז). ע"ש.
ויש לצדד בזה על פי מה שכתב המג"א (סימן שא סק"ד), על מה שנפסק שם, דבחורים המתענגים בקפיצתם ומרוצתם מותרים לרוץ בשבת. וכן לראות כל דבר שמתענגים בו, שהוא אף בדיוקנאות שאסור להסתכל בהם שמה יקרא בשטרי הדיוטות, דמכל מקום אם הראייה עונג הוא לו, מותר לראות.

בברכת התורה, יצחק יוסף,
ראשון לציון הרב הראשי לישראל,
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

לקראת יום השנה של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה,
"קובץ בית יוסף" יצא לאור אי"ה
במהדורת ספר מהודרת בכריכה קשה.
מאמרים (בוורד בלבד) ניתן לשלוח עד לתאריך ח תשרי
תשע"ט למייל: office@moreshet-maran.com

הלימוד היומי בתורת מרן
לוח הלימוד לשבוע הקרוב

הלימוד הוא בספר חזון עובדיה שבת ח"ג • להצטרפות: 079-916-5000

טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא
חולה שאין בו סכנה / אמירה לגוי						
כז-כח. א	ב-ה	ו-ט	י-יג	יד-יז	יח-כא	כב-כה

לקבלת הלימוד מידי יום למייל: 9929972@gmail.com

דברי התעוררות ממרן לר"ה

מתוך קובץ בית יוסף - גליון כט.

ב"ה. מורי ורבותי! בבואינו לשפוך תחינתינו וצקוק לחשינו לפני אבינו שבשמים, הבה ונעשה את חשבון הנפש, ולתכנן את צעדינו לקראת השנה הבאה לבל יהיה שיה שפתותינו כמצות אנשים מלומדה.

חז"ל אמרו (ב"ב ע"ח): על הפסוק "על כן יאמרו המושלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון". המושלים, אלו המושלים ביצרים. בואו חשבון, בואו ונחשב חשבוננו של עולם, הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה, ואם אתה עושה כן תבנה בעוה"ז ותכונן בעוה"ב.

הסמיכו חז"ל רעיון מוסרי כביר על פסוק המדבר במלחמת סיחון ומואב, ועל יסוד הפסוק: "בתחבולות תעשה לך מלחמה". כי סיחון במלחמתו נגד מואב היה עליו לכבוש תחלה מקום אסטרטגי ביותר שממנו יוכל לחלוש על יתר ערי מואב ולכבשם בנקל זו אחר זו. ולכן מיהר לכבוש תחילה את עיר "חשבון" שהיתה עיר אסטרטגית חשובה, ומשם כבש את יתר ערי מואב, כאמור: "כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב". וכמו כן במלחמת היצר נגד האדם, הוומם ללכודו ברשתו ולהעבירו על כל מצות התורה, תחלה וראש הוא מעונין לכבוש מקום אסטרטגי ביותר, זהו עון ביטול תורה, שהרי אחז"ל: "אמר הקב"ה: "בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין". ואמרו חז"ל בירושלמי (ריש פאה), "כל חפצים לא ישו בו, ואפי' חפצי שמים לא ישו בו", שכל המצות שבתורה אינן שוות אפי' לדיבור אחד מדיבורה של תורה. ומכיון שנתבטל מתלמוד תורה, עבירה גוררת עבירה, והוא הולך ומדרדר מדחי אל דחי, תחלה במצות שבין אדם למקום, ואח"כ במצות שבין אדם לחבירו, בהשחתת המוסר והמדות, עד שכולו נעשה שבי בידי היצה"ר. ולעומת זאת המושל ביצרו הנו זהיר ביותר מהאויב המושבע שלו הוא היצר הצורר, כמ"ש חז"ל (קדושין ל:): בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו שנאמר "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו", ואלמלי הקב"ה עוזרו אינו יכול לו, שנאמר "ה' לא יעזבנו בידי". ולכן כשהוא מחזיק בכל עוה דבריו תהיה"ק, כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נגהה יומם ולילה, ע"י כך נקל לו להמשיך ולהתעלות במעלות הקדש. וגובר על תאוותיו הגפניות. שעליו יכון לומר: איזהו גבור הכובש את יצרו שנאמר טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר.

דבר זה כשם ששיך לכל אדם מישראל, הואמתאים ביתר שאת ויתר עוה בענין חינוך בנינו ובנותינו ע"פ יסודות תורתנו הקדושה, להוסיף חוליה בשרשרת הזהב של אמונתנו הצרופה, כי אם אנו משתדלים בכל כחינו לחנכם ולהושיכם בין ברכי תלמידי חכמים, יראי ה' וחושבי שמו, הילד ילך הלך וגדל ביראת ה' ובמדות תרומיות, וגם לאחר מכן יחונן בישיבות, "יצא פרח ויצין ציץ ויגמול שקדים". כאמור "חנוך לנער ע"פ דרכו גם כי יקין לא יסור ממנה". אולם אם אין ההורים דואגים להקנות לבניהם ולבנותיהם חינוך מקורי טהור המורשע ע"פ יסודות תורה"ק, בסופו של דבר קיים חשש גדול שהילד יגדל ללא דעת אלקים, וללא מוסר, כי אם אין תורה אין דרך ארץ, "קויתי לעשות ענבים ויעש ביאושים". ונאמר: "באין חזון יפרע עם". אחי ורעי הבה ונקדיש איפוא את מחשבותינו ותשומת ליבנו לחנך את בנינו ובנותינו על ברכי התורה והיראה, והיה מחנינו קדוש, בצניעות וביראת ה', עליו לקרב את הנוער שלנו לתורה ולקיום מצות המעשיות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. בתי הכנסת שלנו, אשר בהם זוכים לשמוע אל הרנה ואל התפלה, ובתי המדרש אשר מלמדים בהם תורה לרבים, הם מכשירים רבי עצמה לקרב את הנוער לאבינו שבשמים. **ענין קביעת עתים לתורה לכל איש מישראל ללא יוצא מן הכלל הוא צו השעה לבער את הבערות השוררת לדאבתנו בגבולותינו.** יודוע כי אין מגרשים את החושך במקלות, אלא מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך, כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר. ואו יקיים "קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח, כי הנה החושך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה".

רבתי! ימים ספורים בלבד המבדילים בינינו ליום ראש השנה הבא עלינו ועל כל בית ישראל לטובה ולברכה. ועלינו להגביר חיילים בתורה ובמצות כדי להכריע את לשון המאזנים **מלול של חוש תשרי לכף זכות**, כמאמר חז"ל (קדושין טו:): "לעולם יראה אדם את עצמו ואת העולם כולו חציו זכאי וחציו חייב, עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת העולם כולו לכף זכות, עבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו ואת העולם כולו לכף חובה". ואם בשאר ימות השנה כך על אחת כמה וכמה בימי הרחמים והסליחות הללו.

אסיים בקריאה קדושה לכל אחינו בית ישראל: הבה אחים יקרים נתחזק בכה אמונתנו הקדושה בה' ובתורתו. כי הוא הנותן לנו כח לעשות חיל. נשוב כלנו בתשובה שלמה לאבינו שבשמים. כי גדולה תשובה שמקרכת הגאולה, שנאמר: "ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'". נגביר את הליכוד והאחדות בקרבינו. ובטוחים אנו בחסדי ה' יתברך שיכתוב ויחתום את כל בית ישראל בספר החיים והשלום. ונזכה לשנת גאולה וישועה שנת שלום ושלוחה. "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה", כתיבה וחתימה טובה. ותזכו לשנים רבות נעימות וטובות.

פסקיו

קצת מהלכות ראש השנה (מתוך הספר חזו"ע ימים נוראים)

א. מדליקים נרות לכבוד ראש השנה, הוא סופר, וכותב את בני האדם בספר וצריך לברך אקב"ו להדליק נר של יום טוב ואחר כך להדליק, ואפילו חל ראש השנה בשבת, יקדימו הברכה ואחר כך ההדלקה, שכל המצות מברך עליהן עובר לעשייתן, והברכה היא אקב"ו להדליק נר של שבת ויום טוב.

ב. יש נשים שנהגו לברך גם שהחיינו בשעת ההדלקה, אבל הנכון הוא שלא לברך שהחיינו בעת ההדלקה, אלא יכונון לצאת יד"ח בברכת שהחיינו כששומעות ברכת שהחיינו בשעת הקידוש.

ג. טוב שגם בראש השנה וביום הכפורים לא ישמיע קולו לאחרים בתפלתו, אלא ישמיע רק לאוזניו.

ד. מי שטעה בתפלת ראש השנה, וחתם בא"י מקדש ישראל "והזמנים", במקום "ויום הזכרון", לא יצא, ואם נזכר בתוך תפלתו, חוזר לומר מלוך על כל העולם כולו וכו', או לפחות יאמר קדשנו במצותיך וכו', ויחתום כהוגן ישראל ויום הזכרון.

ואם נזכר אחר שסיים תפלתו, חוזר לראש. אבל אם חתם מקדש ישראל ויום הזכרון, ורק שכח לומר בחתימתו "מלך על כל הארץ", יצא, ואינו צריך לחזור.

ה. בסיום התפלה, יאמר, עושה "השלום" במרומו, רמז לשם המלאך "ספריאל", שהוא בגימטריא "השלום", והמלאך הזה

הננו לבשר לשוחרי התורה על כנס חינוך לקראת ראש השנה

בסימן סיום סדרות הספרים "חזון עובדיה" ו"הליכות עולם" במסגרת מפעל "הלימוד היומי בתורת מרן" שע"י הארגון.

בהשתתפותו של הראשון לציון והרב הראשי לישראל

מרן הגאון רבינו יצחק יוסף שליט"א,

נשיא הרבנות הראשית לישראל, ובעל ה"ילקוט יוסף".

הכינוס יתקיים א"ה ביום שישי כז אלול בשעה 9.00 בבוקר בבית הכנסת "אור חביב" - סנהדריה המורחבת, ירושלים.

שידור חי מהמעמד בערוץ מרן: 079-916-5000

office@moreshet-maran.com *8759 דוא"ל: לכל ענייני העלון: 079-916-5000 שלוחה 82